

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 567

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 9 august 2012

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 601 din 12 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. g), art. 2—4 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 55 alin. (1) lit. b), art. 61 alin. (1), art. 30 alin. (1) și art. 105 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	2—4		
Decizia nr. 629 din 14 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	5—6		
Decizia nr. 704 din 5 iulie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	7—11		
		Decizia nr. 705 din 5 iulie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	11—14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		2.285. — Ordin al ministrului culturii și patrimoniului național privind declasarea din Lista monumentelor istorice a imobilului Casa ofițerilor, azi Casa Armatei, din str. Costache Racoviță nr. 22, Tecuci, județul Galați.....	14
		2.298. — Ordin al ministrului culturii și patrimoniului național privind clasarea în Lista monumentelor istorice, grupa valorică „B”, a imobilului „Casă de locuit” din str. Mihai Viteazul nr. 44, Târgu Mureș, județul Mureș	15
		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR	
		432. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale DECON INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 601**

din 12 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. g), art. 2—4 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 55 alin. (1) lit. b), art. 61 alin. (1), art. 30 alin. (1) și art. 105 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. g), art. 2—4 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 55 alin. (1) lit. b), art. 61 alin. (1), art. 30 alin. (1) și art. 105 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Constantin Burada, Constantin Carp-Rusu, Marian I. Constantinescu, Florian-Teodor Covic, Gheorghe Drăgan, Gheorghe Duvlea, Aurelian Ilie, Ilie Lăzărescu, Ion Lefter, Ion Mincioagă, Gheorghe Nițși, Trifu Panait, Ion M. Tudose și Ionel Vasile în Dosarul nr. 1.037/46/2011 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.256D/2011.

La apelul nominal se prezintă personal autorii excepției Florian Teodor Covic, Gheorghe Duvlea, Aurelian Ilie, Ilie Lăzărescu și Ionel Vasile, precum și avocatul Mirela Ureche, cu delegație la dosar, pentru toți autorii excepției. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorilor excepției, care solicită admiterea excepției. În acest sens, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 este susceptibilă atât de critici de neconstituționalitate extrinsecă, cât și intrinsecă. Referitor la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, arată că abilitatea Guvernului de a emite ordonanțe de urgență este limitată în ceea ce privește drepturile fundamentale, așa cum se desprinde din Decizia nr. 82/2009 a Curții Constituționale. De asemenea, din preambulul actului normativ criticat nu reiese existența unei stări extraordinare și urgente care să justifice intervenția legislativă a Guvernului. Astfel, Legea nr. 119/2010, Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 și Legea nr. 263/2010 au reglementat situația fostelor pensii de serviciu, iar Ordonanța de urgență a Guvernului nu face decât să reia dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 737/2010. Etapizarea procesului de recalculare reprezintă o necesitate, dar nu o situație extraordinară și urgentă. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt totodată

contrare principiului separației puterilor în stat, Guvernul aducând atingere celor stabilite prin hotărâri judecătorești irevocabile. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate intrinsecă, arată că prevederile de lege criticate aduc atingere dreptului de pensie și dreptului de proprietate, dispozițiilor constituționale care consacră prioritatea dreptului internațional privind drepturile omului și principiului constituțional al neretroactivității legii civile. În acest sens, arată că pensia de serviciu a reprezentat un bun câștigat atât în privința naturii juridice, dar și a cuantumului. Prin pierderea sa, definitivată prin dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, se aduce atingere dreptului de proprietate pe calea unei măsuri echivalente exproprierii. Cât privește Legea nr. 119/2010, arată că aceasta a fost adoptată cu încălcarea art. 146 din Constituție care consacră, între altele, dreptul de a sesiza Curtea Constituțională. De asemenea, se realizează discriminări în cadrul aceleiași categorii profesionale sub aspectul condițiilor de pensionare, în funcție de data deschiderii dreptului la pensie. În sfârșit, arată că dispozițiile art. 105 din Legea nr. 263/2010 aduc atingere dreptului la pensie, întrucât prevăd acordarea pensiei de la data stabilirii sale prin decizia de pensionare, iar nu de la data îndeplinirii condițiilor legale de pensionare de către titular.

Autorii excepției prezente solicită, de asemenea, admiterea excepției de neconstituționalitate.

Reprezentatul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale prin deciziile nr. 38/2012 și nr. 214/2012, precum și Hotărârea din 15 mai 2012, pronunțată în Cauza *Abăluță și alții contra României*, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că reforma sistemului de pensii din România nu a avut loc cu încălcarea principiului neretroactivității legii, nu a adus atingere părții contributive a pensiei, iar diferențele de tratament juridic instituite intră în marja de apreciere a statului. Cu privire la dispozițiile criticate ale Legii nr. 263/2010, arată că legiuitorul are libertatea de a stabili limitele și condițiile acordării dreptului de pensie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 octombrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 1.037/46/2011, **Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. g), art. 2—4 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 55 alin. (1) lit. b), art. 61 alin. (1), art. 30 alin. (1) și art. 105 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale Ordonanței de urgență a**

Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

Excepția a fost ridicată de Constantin Burada, Constantin Carp-Rusu, Marian I. Constantinescu, Florian-Teodor Covic, Gheorghe Drăgan, Gheorghe Duvlea, Aurelian Ilie, Ilie Lăzărescu, Ion Lefter, Ion Mincioagă, Gheorghe Nițiși, Trifu Panait, Ion M. Tudose și Ionel Vasile cu prilejul soluționării unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a fost adoptată cu încălcarea dispozițiilor art. 115 alin. (1), (4) și (6), ale art. 1 alin. (4), art. 21, art. 44 și art. 47 din Constituție. În acest sens, arată că emiterea actului normativ criticat nu a fost justificată de existența unei situații extraordinare și urgente. De asemenea, dispozițiile ordonanței criticate reglementează într-un domeniu specific legilor organice, cu încălcarea principiului separației puterilor în stat. Totodată, este afectată pensia care reprezintă un „bun”, obiect al dreptului de proprietate în concepția art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În sfârșit, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 aduc atingere și dreptului la un proces echitabil, întrucât lipsesc de efect hotărâri judecătorești irevocabile.

În ceea ce privește dispozițiile Legii nr. 119/2010, arată că acestea au fost adoptate fără a se respecta termenul prevăzut de Legea nr. 47/1992 pentru exercitarea dreptului de sesizare a Curții Constituționale cu obiecția de neconstituționalitate a acestei legi. Astfel, arată că legea a fost promulgată de Președintele României înaintea expirării termenului de două zile prevăzut la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992.

Referitor la critica de neconstituționalitate a art. 55 alin. (1) lit. b), art. 61 alin. (1) a art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, arată că textele de lege sunt discriminatorii, fiind mai puțin favorabile, sub aspectul condițiilor de pensionare, decât reglementările anterioare. De asemenea, prevederile art. 105 din Legea nr. 263/2010 încalcă prevederile art. 47 alin. (2) din Constituție, întrucât prevăd că plata pensiei se face de la data acordării, stabilită prin decizie a casei teritoriale de pensii sau a casei de pensii sectoriale, iar nu de la data îndeplinirii condițiilor legale de pensionare, care dau dreptul la obținerea dreptului la pensie.

Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal arată că dispozițiile art. 1 lit. h) din Legea nr. 119/2010 privitoare la pensiile de serviciu ale personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă comportă un regim similar cu cel al dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010, declarat neconstituțional de către Curtea Constituțională în urma controlului *a priori* asupra legii înainte de promulgare. Însă analiza constituționalității Legii nr. 119/2010 în ceea ce îi privește pe magistrați s-a raportat la art. 124 din Constituție, text care consacră un statut special magistratului, de care autorii excepției nu se bucură la nivel constituțional.

În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile Legii nr. 263/2010 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, arată că aceste dispoziții sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale, arată că dispozițiile Legii nr. 119/2010 sunt

constituționale. În ceea ce privește dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, arată că autorii excepției de neconstituționalitate pornesc de la premisa falsă că eliminarea părții necontributive din pensiile speciale se face prin aceste dispoziții. Or, această măsură a fost dispusă prin Legea nr. 119/2010, cele reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa cu privire la respectarea dreptului la pensie și a dreptului de proprietate păstrându-și valabilitatea. De asemenea, arată că lipsa identificării documentelor necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, impactul negativ al acestei situații asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor Legii nr. 119/2010, prevăzuți la art. 1 lit. c)—h), și necesitatea stabilirii unei etapizări a procesului de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității, relevă situația deosebită creată ca urmare a intrării în vigoare a Legii nr. 119/2010, respectiv conversia sistemului de pensii speciale în pensii bazate în exclusivitate pe principiul contributivității. Așadar, la data adoptării ordonanței de urgență criticate a existat, pe de o parte, o „situație extraordinară”, iar pe de altă parte, măsurile în cauză nu sufereau amânare, practic neexistând vreun alt instrument legislativ ce ar fi putut fi folosit în scopul evitării rapide a consecințelor negative sus-menționate. În sfârșit, cu privire la criticile de neconstituționalitate vizând dispozițiile Legii nr. 263/2010, arată că acestea se bazează pe argumente care privesc, în realitate, probleme de politică legislativă în domeniul pensiilor, fiind formulate ca niște aprecieri personale ce abordează și pretinse insuficiențe de conținut al textelor de lege atacate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 lit. g), art. 2—4 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

De asemenea, obiect al excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. b), art. 61 alin. (1), art. 30 alin. (1) și art. 105 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010.

Totodată, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie și dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 115 alin. (1), (4) și (6) privind condițiile delegării legislative, art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației puterilor în stat, precum și obligația de respectare a Constituției și a legilor, art. 21 privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și art. 47 alin. (2) privind dreptul la pensie, art. 61 alin. (1) privind rolul și structura Parlamentului, art. 73 care reglementează

categoriile de legi, art. 76 referitor la adoptarea legilor și a hotărârilor, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți. De asemenea, sunt invocate dispozițiile internaționale ale art. 17 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate ale Legii nr. 119/2010, precum și cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 au mai format obiectul analizei de constituționalitate în raport cu aceleași argumente și texte din Constituție ca și cele invocate în prezenta cauză.

Astfel, prin Decizia nr. 1.481 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 17 ianuarie 2012, Decizia nr. 1.590 din 13 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 6 februarie 2012, și Decizia nr. 38 din 24 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 5 martie 2012, Curtea a respins ca neîntemeiate excepțiile de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 1 lit. g), art. 2—4 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 reținând că aceste dispoziții nu contravin dispozițiilor constituționale.

De asemenea, prin Decizia nr. 214 din 13 martie 2012, Curtea a răspuns criticilor de neconstituționalitate extrinsecă și intrinsecă aduse prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, reținând, de asemenea, că acestea sunt neîntemeiate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și considerentele deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cât privește critica de neconstituționalitate referitoare la dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. b), art. 61 alin. (1), art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, Curtea reține că aceasta se referă la existența unei discriminări între persoane, discriminare cauzată de modificarea în timp a legilor. Or, așa cum Curtea a reținut prin Decizia nr. 820 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul

Official al României, Partea I, nr. 39 din 18 ianuarie 2007, „potrivit prevederilor art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială, în condițiile stabilite de lege. Astfel, legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale cuvenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul valoric al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. Această prerogativă a legiuitorului nu poate fi considerată ca o încălcare a principiului constituțional al neretroactivității legii civile, atât timp cât dispozițiile de lege se aplică de la data intrării lor în vigoare pentru viitor.” De asemenea, Curtea a reținut că „situația diferită în care se află cetățenii în funcție de reglementarea aplicabilă potrivit principiului *tempus regit actum* nu poate fi privită ca o încălcare a dispozițiilor constituționale care consacră egalitatea în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și discriminări.”

În sfârșit, Curtea apreciază că nu este întemeiată nici critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 105 din Legea nr. 263/2010. Astfel, Curtea reține că, în motivarea criticii, autorii excepției au interpretat aceste dispoziții de lege ca instituirea dreptului persoanei de a obține pensie începând cu momentul stabilirii acesteia prin decizia de pensionare, așa încât, între momentul încetării raporturilor de muncă și momentul dobândirii pensiei, asiguratul ar fi privat de dreptul său la pensie. Or, având în vedere dispozițiile art. 104 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, potrivit cărora, „*În sistemul public de pensii, pensiile se cuvin de la data îndeplinirii condițiilor prevăzute de prezenta lege, în funcție de categoria de pensie solicitată*”, interpretarea autorilor excepției apare ca eronată. Astfel, textul de lege criticat are în vedere doar momentul efectiv din care pensia este plătită, fiind firesc ca acesta să se plaseze doar după stabilirea cuantumului acesteia prin decizia casei de pensii. Acest fapt nu trebuie interpretat însă că, până la emiterea acestei decizii, pensionarul nu are drept la pensie, întrucât acesta se cuvine, așa cum s-a arătat, de la data îndeplinirii condițiilor legale de pensionare. Cu toate acestea, plata efectivă a acestor drepturi urmează să se facă doar începând cu momentul stabilit la art. 105 din Legea nr. 263/2010.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. g), art. 2—4 și art. 12 din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, ale art. 55 alin. (1) lit. b), art. 61 alin. (1), art. 30 alin. (1) și art. 105 din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Constantin Burada, Constantin Carp-Rusu, Marian I. Constantinescu, Florian-Teodor Covic, Gheorghe Drăgan, Gheorghe Duvlea, Aurelian Ilie, Ilie Lăzărescu, Ion Lefter, Ion Mincioagă, Gheorghe Nițîși, Trifu Panait, Ion M. Tudose și Ionel Vasile în Dosarul nr. 1.037/46/2011 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 629

din 14 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Ion Vișan în Dosarul nr. 8.335/1.748/CV/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 15D/2012 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că textul de lege criticat nu instituie un tratament discriminatoriu, având în vedere că este justificată reglementarea unui regim juridic diferit pentru situații obiectiv diferite.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.335/1.748/CV/2010, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**, excepție ridicată de Ion Vișan într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a contravenției reprezentate de fapta de a circula fără a deține rovinietă valabilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat stabilește în mod diferit o anumită obligație de respectare a legii, doar pe criteriul originii naționale, instituind o discriminare, în sensul că utilizatorii români (deținătorii prevăzuți în certificatul de înmatriculare) au obligația de a achita tariful de utilizare, pe când, în cazul utilizatorilor străini, obligația revine în exclusivitate

conducătorului auto al vehiculului. Arată că se încalcă și principiul răspunderii personale și prezumția de nevinovăție a unei persoane, întrucât stabilește ca făptuitor „o persoană ce deține în acte un vehicul”, deși Codul civil instituie o prezumție legală de proprietate asupra persoanei aflate în posesia unui bun mobil. Precizează că din art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 rezultă că reprezintă contravenție doar fapta de a circula pe drumurile naționale fără a deține rovinietă valabilă, nu și deținerea unui vehicul care la un moment dat circulă pe drumurile naționale fără a deține rovinietă valabilă.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În opinia sa, faptul că, în cazul utilizatorilor români, obligația de plată a taxei revine proprietarului autoturismului, spre deosebire de cazul cetățenilor străini, unde persoana care este obligată la plata taxelor este conducătorul autovehiculului, nu constituie un aspect ce contravine normelor constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Precizează că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului nediscriminării, astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 1.376 din 16 decembrie 2008. Consideră că situația diferită a celor două categorii de utilizatori este evidentă, motiv pentru care tratamentul diferit stabilit de legiuitor este justificat.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța Guvernului nr. 8/2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2010. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „*Responsabilitatea achitării tarifului de utilizare și a deținerii rovinietei valabile, precum și a achitării tarifului de trecere sau a tarifului de concesiune revine în exclusivitate utilizatorilor români, iar în cazul utilizatorilor străini, aceasta revine în exclusivitate conducătorului auto al vehiculului.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, precum și celor ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la interzicerea discriminării și celor ale art. 1 din Protocolul nr. 12 adițional la convenția menționată privind interzicerea generală a discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 1.376 din 16 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 27 ianuarie 2009, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, reținând că instituirea în mod distinct a responsabilității achitării tarifului de utilizare și deținere a rovinietei valabile pentru utilizatorii români și cei străini nu încalcă principiul egalității în drepturi a cetățenilor. Așa cum a statuat în mod constant Curtea Constituțională în jurisprudența sa, acest principiu constituțional nu are semnificația uniformității, astfel încât, dacă la situații egale trebuie să le corespundă un tratament egal, situațiilor diferite trebuie să le corespundă un tratament diferit. În cauză, situația evident diferită a celor două categorii de utilizatori, în funcție de care distinge textul de lege criticat, justifică tratamentul diferit stabilit de legiuitor.

Neintervenind elemente noi, aceste considerente și soluția pronunțată cu acel prilej își mențin valabilitatea și în cauza de față.

În ceea ce privește susținerea autorului excepției potrivit căreia din prevederile art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 rezultă că reprezintă contravenție doar fapta de a circula pe drumurile naționale fără a deține rovinietă valabilă, nu

și deținerea unui vehicul care la un moment dat circulă pe drumurile naționale fără a deține rovinietă valabilă, Curtea observă că aceasta nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci o afirmație care poate avea relevanță din perspectiva instanței investite cu soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, sub aspectul stabilirii existenței faptei care reprezintă contravenția prevăzută de textul de lege menționat, precum și a persoanei care a săvârșit-o.

De asemenea, Curtea constată că nu poate reține nici critica referitoare la pretinsa încălcare a principiului răspunderii personale și a prezumției de nevinovăție a unei persoane, prin aceea că textul de lege ce formează obiectul excepției de neconstituționalitate stabilește ca făptuitor utilizatorul, în sensul art. 1 alin. (1) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, deși Codul civil stabilește o prezumție legală de proprietate asupra persoanei aflate în posesia unui bun mobil. În acest sens, Curtea reține, pe de o parte, că principiul răspunderii personale nu este de ordin constituțional, astfel că această modalitate de reglementare reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului. Pe de altă parte, Curtea observă că textul de lege criticat nu este de natură să nesocotească prezumția de nevinovăție de care se bucură persoana care figurează în calitate de contravenient în procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției. Cu privire la acest aspect, Curtea a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 1.096 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 695 din 15 octombrie 2009, că „procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură. În acest caz, instanța de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul necesar stabilirii și aflării adevărului. [...] instanțele de judecată nu pot face aplicarea strictă a regulii *onus probandi incumbit actori*, ci, din contră, chiar ele trebuie să manifeste un rol activ pentru aflarea adevărului din moment ce contravenția intră sub incidența art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 7 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Ion Vișan în Dosarul nr. 8.335/1.748/CV/2010 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 704

din 5 iulie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Mihai Prodan în Dosarul nr. 11.620/86/2011 al Tribunalului Suceava — Secția civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 75D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 202D/2012, 333D/2012, 334D/2012, 447D/2012, 448D/2012, 563D/2012, 564D/2012, 581D/2012 și nr. 582D/2012, având ca obiect aceleași excepție de neconstituționalitate, invocată de Cornelia Andriuc și Năstaca Tcaciuc în dosarele nr. 11.623/86/2011 și nr. 11.622/86/2011 ale Tribunalului Suceava — Secția civilă, de Maria Nica, Irma Popescu și Lucreția Florescu în dosarele nr. 1.877/54/2011, 1.801/54/2011 și 1.802/54/2011 ale Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, de Călin Nestor și Aneta Vasilache în dosarele nr. 8.523/121/2011 și 9.008/121/2011 ale Tribunalului Galați — Secția I civilă, precum și de Ana Nechita și Aurica Teodorescu în dosarele nr. 8.074/40/2011 și 8.079/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la Dosarul nr. 333D/2012 de către Călin Nestor prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, precum și a cererii depuse la Dosarul nr. 447D/2012 de Cornelia Andriuc în Dosarul nr. 447D/2012 prin care solicită judecarea în lipsă.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 75D/2012, 202D/2012, 333D/2012, 334D/2012, 447D/2012, 448D/2012, 563D/2012, 564D/2012, 581D/2012 și nr. 582D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 202D/2012, 333D/2012, 334D/2012, 447D/2012, 448D/2012, 563D/2012, 564D/2012,

581D/2012 și nr. 582D/2012 la Dosarul nr. 75D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 20 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 11.620/86/2011, și încheierile din 6 februarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 11.623/86/2011 și nr. 11.622/86/2011, **Tribunalul Suceava — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.**

Excepția a fost ridicată de Mihai Prodan, Cornelia Andriuc și Năstaca Tcaciuc cu prilejul soluționării contestațiilor formulate împotriva deciziilor de pensionare.

Prin Încheierea din 10 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 1.877/54/2011, și încheierile din 14 octombrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 1.801/54/2011 și 1.802/54/2011, **Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011.**

Excepția a fost ridicată de Maria Nica, Irma Popescu și Lucreția Florescu cu prilejul soluționării unor acțiuni având ca obiect suspendarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

Prin sentințele civile nr. 2.338 și 2.339 din 20 decembrie 2012, pronunțate în dosarele nr. 8.523/121/2011 și 9.008/121/2011, **Tribunalul Galați — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011.**

Excepția a fost ridicată de Călin Nestor și Aneta Vasilache cu prilejul soluționării unor cauze civile având ca obiect drepturi de asigurări sociale.

Prin încheierile din 20 februarie 2012, pronunțate în dosarele nr. 8.074/40/2011 și 8.079/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011.**

Excepția a fost ridicată de Aurica Teodorescu și Ana Nechita cu prilejul soluționării unei acțiuni civile având ca obiect drepturi de asigurări sociale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia formulează următoarele critici de neconstituționalitate:

1. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a fost emisă cu încălcarea principiului separației puterilor în stat. Astfel, acest act normativ abrogă Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 privind metodologia de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, deși această hotărâre fusese suspendată, potrivit art. 14 și art. 15 din Legea nr. 554/2004, prin hotărâre judecătorească. Prin urmare, hotărârile judecătorești de suspendare sunt lipsite de efect, Guvernul intervenind pe cale legislativă asupra celor decise de puterea judecătorească.

O parte dintre autorii excepției arată și faptul că, pe cale judecătorească, au obținut anularea deciziilor de recalculare a pensiilor de serviciu, iar emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a dus, în mod practic, la imposibilitatea punerii în aplicare a hotărârilor judecătorești amintite.

2. Prin lipsirea de efect a unor hotărâri judecătorești, actul normativ criticat aduce atingere, totodată, și dreptului la un proces echitabil.

În plus, nu se mai poate vorbi despre existența unui „just echilibru între părțile în proces” de vreme ce Guvernul, care este parte în proces, a reglementat situația juridică ce a dat naștere litigiilor privind dreptul la pensie.

De asemenea, este limitată posibilitatea justițiabililor de a se adresa direct instanțelor de contencios administrativ pentru soluționarea unor litigii care aveau ca obiect un drept legitim. Astfel, procedura de suspendare a unei ordonanțe de urgență este extrem de greoaie, în condițiile în care, după introducerea acțiunii în instanță, este obligatorie efectuarea unui control de constituționalitate. În același timp, prin aprobarea de către lege a ordonanței de urgență, nu mai poate fi exercitată acțiunea în contencios administrativ în temeiul art. 9 din Legea nr. 554/2004.

3. Dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt contrare și prevederilor constituționale și celor internaționale privind protecția dreptului de proprietate. În acest sens, arată că dreptul la pensie constituie un „bun” în sensul art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, iar diminuarea drepturilor la pensie stabilite inițial în baza legislației naționale aduce atingere dreptului de proprietate privată, impunând o sarcină excesivă și disproporționată, fără a menține un just echilibru între interesul general și imperativele protecției drepturilor fundamentale ale omului.

4. Întrucât afectează drepturi câștigate în temeiul legislației anterioare, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt retroactive, contravenind, astfel, art. 15 alin. (2) din Constituție.

5. Restrângerea drepturilor fundamentale ce se realizează prin dispozițiile de lege criticate este contrară prevederilor art. 53 din Constituție, întrucât nu are un caracter temporar, nu este justificată de niciuna dintre situațiile menționate de textul constituțional care permit o astfel de restrângere și aduce atingere înseși substanței dreptului la pensie, prin diminuarea semnificativă a cuantumului acesteia.

6. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 a fost emisă cu încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât nu au existat situații urgente a căror reglementare să nu poată fi amânată. Astfel, Guvernul nu a îndepărtat prin dispozițiile ordonanței de urgență aspectele privind încălcarea dreptului de proprietate și retroactivitate constatate de instanțele de judecată în analiza Hotărârii Guvernului nr. 737/2010. Din contră, au fost înstituite dispoziții identice acestei hotărâri a Guvernului.

7. Actul normativ criticat aduce atingere și prevederilor art. 115 alin. (6) din Constituție, întrucât afectează drepturi fundamentale ale persoanei. În acest sens, arată că drepturile patrimoniale obținute pe cale judecătorească au fost afectate prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

8. Dispozițiile de lege privind pensiile nu puteau forma obiectul de reglementare al unei ordonanțe de urgență, ci doar al unei legi organice.

9. Prevederile de lege criticate sunt discriminatorii, întrucât nu prevăd că, în urma revizuirii, se va păstra în plată cuantumul mai avantajos al pensiei, așa cum prevede art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

Tribunalul Suceava — Secția civilă consideră că dispozițiile actului normativ criticat sunt contrare prevederilor art. 53, art. 115 alin. (4) și art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, precum și prevederilor art. 1 din primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 1.877/54/2011, arată că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată, în timp ce, în dosarele nr. 1.801/54/2011 și 1.802/54/2011, consideră că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 încalcă prevederile art. 1 alin. (4) din Constituție, iar „consecința legiferării într-un domeniu rezervat atribuțiilor de organizare a executării legii, în cursul desfășurării unui proces civil declanșat de o persoană fizică în vederea recunoașterii unui drept aflat în sfera securității sociale, poate constitui o ingerință nejustificată asupra egalității de arme, cu încălcarea dreptului la un proces echitabil, potrivit art. 21 alin. (3) din Constituție”.

Tribunalul Galați — Secția I civilă și Tribunalul Botoșani — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 30 iunie 2011.

Autorii excepției consideră că prevederile actului normativ criticat sunt contrare următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (4) și (5) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și obligația de respectare a Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 73 alin. (1) referitor la atribuțiile Parlamentului, art. 108 alin. (1) și (2) privind atribuțiile Guvernului și art. 115 alin. (4) și (6) referitor la condițiile emiterii și domeniul de reglementare a ordonanțelor de urgență. De asemenea, consideră că sunt încălcate dispozițiile art. 6 din

Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la procesul echitabil, și cele ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția amintită privind proprietatea.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorii acesteia formulează atât critici de neconstituționalitate extrinsecă a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, cât și critici de neconstituționalitate intrinsecă a dispozițiilor acestui act normativ.

I. Cât privește criticile de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea reține că acestea privesc contrarietatea dintre Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 și dispozițiile art. 115 alin. (4) din Constituție.

În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că situațiile extraordinare exprimă un grad mare de abatere de la obișnuit sau comun, aspect întărit și prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată”. În acest sens sunt Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, și Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010.

Curtea a mai arătat, prin Decizia nr. 1.008 din 7 iulie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 507 din 23 iulie 2009, că pentru îndeplinirea cerințelor prevăzute de art. 115 alin. (4) din Constituție este necesară existența unei stări de fapt obiective, cuantificabile, independente de voința Guvernului, care pune în pericol un interes public. Totodată, cu prilejul pronunțării Deciziei nr. 421 din 9 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 30 mai 2007, Curtea Constituțională a statuat că „urgenta reglementării nu echivalează cu existența situației extraordinare, reglementarea operativă putându-se realiza și pe calea procedurii obișnuite de legiferare”.

Raportând aceste criterii de analiză la cauza prezentă, Curtea constată că, în preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, existența unei situații extraordinare este motivată de Guvern prin 3 elemente interdependente, consecințe ale intrării în vigoare a dispozițiilor Legii nr. 119/2010, și anume: lipsa identificării documentelor necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, impactul negativ al acestei situații asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor acestei legi, precum și necesitatea stabilirii unei etapizări a procesului de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității și egalității, în scopul stabilirii în mod just și echitabil a drepturilor de pensie, astfel încât persoanele îndreptățite să aibă posibilitatea să identifice și să depună la casele teritoriale de pensii toate documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii activități profesionale.

Prin urmare, având în vedere împrejurarea că, prin aplicarea metodologiei de recalculare a categoriilor de pensii de serviciu instituite prin Hotărârea Guvernului nr. 737/2010, emisă în aplicarea Legii nr. 119/2010, în practică s-a ajuns la emiterea unor decizii de stabilire a cuantumului pensiilor neconforme cu situația veniturilor realizate pe parcursul vieții profesionale a destinatarilor măsurilor de recalculare, precum și faptul că era necesară remedierea acestei situații într-un termen cât mai scurt, pentru a se asigura valorificarea în mod just și în conformitate cu principiul contributivității a drepturilor de pensie ale unor largi categorii socioprofesionale, Curtea constată că această împrejurare avea natura unei situații extraordinare.

Cât privește condiția ca situația extraordinară să impună, totodată, o intervenție legislativă urgentă, Curtea constată că adoptarea măsurilor în cauză printr-o ordonanță de urgență a fost modalitatea cea mai rapidă și eficientă pentru a pune la adăpost drepturile constituționale ocrotite prin art. 47 din Constituție și pentru a evita încălcarea lor. În același sens este

și Decizia nr. 919 din 6 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 15 iulie 2011.

II. Cât privește criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea reține următoarele:

II.1. Referitor la critica de neconstituționalitate vizând încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (4) din Constituție, autorii excepției arată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 lipsesc de efect juridic hotărârile judecătorești pronunțate cu prilejul recalculării pensiilor în temeiul Legii nr. 119/2010. Sunt avute în vedere hotărârile judecătorești pronunțate în legătură cu aplicarea Hotărârii Guvernului nr. 737/2010, în special acelea care au avut ca efect blocarea aplicării acestui act normativ, prin anularea sa.

Or, Curtea observă că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu fac trimitere și nici nu urmăresc anularea ori lipsirea de efect a hotărârilor judecătorești amintite. Acestea își păstrează valabilitatea cât privește aplicarea Legii nr. 119/2010, așa cum a fost reglementată de Hotărârea Guvernului nr. 737/2010.

Actul normativ criticat instituie însă o nouă procedură administrativă de calcul al pensiei, ce trebuie văzută ca o etapă distinctă, ulterioară recalculării. Deși au vizat, în esență, același obiectiv, respectiv recalcularea pensiilor de serviciu conform principiului contributivității, Hotărârea Guvernului nr. 737/2010 și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011 sunt acte normative distincte, procedurile instituite fiind, de asemenea, separate și succesive.

Prin urmare, Curtea apreciază că Guvernul nu a intervenit pe cale legislativă pentru lipsirea de efect a unor hotărâri judecătorești, ci a instituit o nouă procedură ce a urmărit stabilirea cât mai echitabilă și justă a pensiilor persoanelor menționate în dispozițiile art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010.

II.2. Curtea apreciază că cele reținute mai sus răspund și criticilor referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil, din perspectiva lipsirii de efect a unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

Cât privește critica privind încălcarea principiului egalității părților în proces, Curtea reține că acest principiu vizează egalitatea de arme procesuale de care se bucură părțile adverse într-un litigiu. Or, emiterea unui act normativ de către Guvern, ulterior pronunțării de către instanța de judecată asupra aceluși litigiu, nu poate fi privită ca un astfel de mijloc de apărare, cu atât mai mult cu cât nu se urmărește anularea drepturilor obținute în urma recalculării, așa cum de altfel reiese din conținutul art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011.

Referitor la susținerea autorilor excepției potrivit căreia dispozițiile actului normativ criticat ar limita accesul justițiabililor la instanțele de judecată, Curtea constată că aceasta este lipsită de temei, de vreme ce prevederile art. 21 din Metodologia de calcul privind revizuirea pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, anexă la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2011, dispun că: „(1) *Împotriva deciziilor de pensie revizuite se poate introduce contestație, în termen de 30 de zile de la comunicare, la tribunalul în a cărui rază teritorială își are domiciliul reclamantul.*

(2) *La contestarea deciziilor de pensie revizuite potrivit prezentei metodologii sunt aplicabile dispozițiile privind jurisdicția asigurărilor sociale prevăzute la art. 152—157 din Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare.*”

II.3. Cât privește criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 15 alin. (2), art. 44, art. 53 și art. 115 alin. (6) din Constituție, precum și la dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea dreptului omului și a libertăților fundamentale, Curtea constată că toate acestea

pornesc de la premisa încălcării dreptului la pensie văzut din perspectiva unui „*bun*”.

Față de critici asemănătoare celor arătate, Curtea constată că s-a mai pronunțat cu prilejul controlului *a priori* asupra Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

Astfel, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, ale cărei considerente de principiu sunt valabile și în prezenta cauză, Curtea a statuat, cu privire la regimul special al pensiilor de serviciu, că acestea sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului, care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială. Partea contributivă a pensiei de serviciu se suportă din bugetul asigurărilor sociale de stat, pe când partea care depășește acest cuantum se suportă din bugetul de stat. S-a arătat, de asemenea, că acordarea acestui supliment a urmărit instituirea unui regim special, compensatoriu pentru anumite categorii socioprofesionale supuse unui statut special. Această compensație, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia. Prin urmare, partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de „*bun*”, reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării.

În ceea ce privește invocarea încălcării art. 53 din Legea fundamentală, prin aceeași decizie, Curtea a statuat că invocarea acestor dispoziții constituționale este lipsită de relevanță, întrucât dreptul la pensie este reglementat în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc aspecte similare cu cele relevate în jurisprudența Curții și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței acesteia, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea.

De altfel, un argument suplimentar în sensul convenționalității măsurii de diminuare a pensiilor de serviciu îl constituie și Decizia Curții Europene a Drepturilor Omului din 7 februarie 2012, pronunțată în cauzele conexe nr. 45.312/11, nr. 45.581/11, nr. 45.583/11, 45.587/11 și nr. 45.588/11 — *Ana Maria Frimu, Judita Vilma Timar, Edita Tanko, Marta Molnar și Lucia Ghețu împotriva României*, prin care s-a constatat că măsura de transformare a pensiilor de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești în pensii contributive, în temeiul Legii nr. 119/2010, este conformă prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, coroborat cu art. 14 din aceeași convenție, chiar dacă acest lucru a însemnat o scădere cu 70% a cuantumului pensiilor. Prin decizia menționată, Curtea de la Strasbourg a preluat astfel raționamentul Curții Constituționale, statuând că măsura de reducere a pensiilor de serviciu este prevăzută de lege (paragrafele 18 și 42) și constituie o modalitate de a echilibra bugetul și de a corecta diferențele existente între sistemele de

pensie, iar aceste motive nu pot fi considerate drept nerezonabile sau disproporționate (paragraful 44).

II.4. Cu privire la critica vizând imposibilitatea reglementării pe calea ordonanței de urgență a unui domeniu aparținând legii organice, Curtea reține atât faptul că reglementarea dreptului la pensie nu reprezintă un domeniu rezervat legii organice prin simplul fapt că este un drept fundamental, așa cum susțin unii dintre autorii excepției de neconstituționalitate, cât și faptul că, așa cum s-a arătat mai sus, dreptul la pensie specială, respectiv dreptul la componenta necontributivă a pensiei de serviciu, nu reprezintă un drept fundamental. În plus, interdicția stabilită de art. 115 alin. (1) din Constituție pentru Guvern de a reglementa în domeniul legilor organice privește doar ordonanțele simple, iar nu și ordonanțele de urgență.

II.5. În sfârșit, referitor la susținerea potrivit căreia dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 nu permit ca, în urma revizuirii, titularul pensiei să poată opta pentru cuantumul mai avantajos, așa cum prevedea art. 180 alin. (6) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, Curtea reține că, la data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011, legea amintită nu mai era în vigoare, fiind abrogată prin dispozițiile art. 196 lit. a) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010.

De altfel, Curtea reține că principiul enunțat de Legea nr. 19/2000 privea numai pensiile din sistemul public de pensii, respectiv cele întemeiate pe sistemul contributiv, întrucât numai în acest caz cuantumul pensiei poate fi considerat ca fiind un drept câștigat. În acest sens sunt și cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, în care s-au statuat următoarele: „Cuantumul pensiei, stabilit potrivit principiului contributivității, se constituie într-un drept câștigat, astfel încât diminuarea acesteia nu poate fi acceptată nici măcar cu caracter temporar. Prin sumele plătite sub forma contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale, persoana în cauză practic și-a câștigat dreptul de a primi o pensie în cuantumul rezultat prin aplicarea principiului contributivității; astfel, contributivitatea ca principiu este de esența dreptului la pensie, iar derogările, chiar și temporare, referitoare la obligația statului de a plăti cuantumul pensiei, rezultat în urma aplicării acestui principiu, afectează substanța dreptului la pensie.

Aceasta nu înseamnă că legea nu poate în viitor să reapeze sistemul de calcul al pensiilor, bazându-se însă tot pe principiul contributivității, pentru că, în caz contrar, s-ar ajunge la negarea evoluției în reglementarea juridică a acestui domeniu. De aceea, dacă prin reapezarea sistemului de calcul al pensiei în sensul arătat mai sus rezultă un cuantum mai mic al acesteia, statul este obligat să adopte reglementări similare art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 140 din 1 aprilie 2000, și anume să mențină în plată cuantumul pensiei stabilit potrivit reglementărilor anterior în vigoare, dacă acesta este mai avantajos. Aceasta este o măsură de protecție a persoanelor care beneficiază de pensie în sensul art. 47 alin. (2) din Constituție, constituind, de asemenea, o speranță legitimă a asiguratului, întemeiată pe prevederile legale în vigoare cu privire la obținerea și încasarea unui anumit cuantum al pensiei.”

Din această perspectivă, este evident că nu se poate vorbi despre o identitate de situații între principiul pe care îl consacra Legea nr. 19/2000 și dispozițiile de lege criticate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 59/2011 pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor prevăzute la art. 1 lit. c)—h) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Mihai Prodan, Cornelia Andriuc și Năstaca Tcaciuc în dosarele nr. 11.620/86/2011, 11.623/86/2011 și nr. 11.622/86/2011 ale Tribunalului Suceava — Secția civilă, de Maria Nica, Irma Popescu și Lucreția Florescu în dosarele nr. 1.877/54/2011, 1.801/54/2011 și 1.802/54/2011 ale Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, de Călin Nestor și Aneta Vasilache în dosarele nr. 8.523/121/2011 și 9.008/121/2011 ale Tribunalului Galați — Secția I civilă, precum și de Ana Nechita și Aurica Teodorescu în dosarele nr. 8.074/40/2011 și 8.079/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 705

din 5 iulie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte	3.568/103/2010,	3.674/103/2010,	3.682/103/2010,
Aspazia Cojocar	— judecător	4.208/103/2010,	4.362/103/2010,	3.615/103/2010,
Acsinte Gaspar	— judecător	7.555/103/2010,	7.687/110/2010,	3.680/103/2010,
Mircea Ștefan Minea	— judecător	3.621/103/2010,	3.902/103/2010 și 4.224/103/2010.	
Iulia Antoanella Motoc	— judecător			
Ion Predescu	— judecător			
Puskás Valentin Zoltán	— judecător			
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent			

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Niculina Athanasiu în Dosarul nr. 50.432/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 104D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 237D/2012, nr. 280D/2012, nr. 693D/2012—703D/2012, nr. 751D/2012 și nr. 765D/2012—767D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de Marcela Dârjan în Dosarul nr. 8.642/117/2010 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă, de Emilia Chiriac în Dosarul nr. 10.912/62/2010 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, din oficiu, în dosarele nr. 3.229/103/2010, 3.523/103/2010, 3.566/103/2010,

3.568/103/2010, 3.674/103/2010, 3.682/103/2010, 4.208/103/2010, 4.362/103/2010, 3.615/103/2010, 7.555/103/2010, 7.687/110/2010, 3.680/103/2010, 3.621/103/2010, 3.902/103/2010 și 4.224/103/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul identic al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 104D/2012, nr. 237D/2012, nr. 280D/2012, nr. 693D/2012—703D/2012, nr. 751D/2012 și nr. 765D/2012—767D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 237D/2012, nr. 280D/2012, nr. 693D/2012—703D/2012, nr. 751D/2012 și nr. 765D/2012—767D/2012 la Dosarul nr. 104D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 noiembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 50.432/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VIII-a**

conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.

Excepția a fost ridicată de Niculina Athanasiu cu prilejul soluționării contestației formulate împotriva deciziei de pensionare.

Prin Încheierea din 19 decembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 8.642/117/2010, **Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010.**

Excepția a fost ridicată de Marcela Dârjan cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 2.096 din 21 aprilie 2011, pronunțată de Tribunalul Cluj în Dosarul nr. 8.642/117/2010 având ca obiect drepturi de asigurări sociale.

Prin Încheierea din 16 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 10.912/62/2010, **Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori, de conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010.**

Excepția a fost ridicată de Emilia Chiriac cu prilejul soluționării recursului formulat împotriva Sentinței civile nr. 691/As din 28 aprilie 2011, pronunțată de Tribunalul Brașov în Dosarul nr. 10.912/62/2010.

Prin încheierile din 5 martie 2012, pronunțate în dosarele nr. 3.229/103/2010, 3.523/103/2010, 3.566/103/2010, 3.568/103/2010, 3.674/103/2010, 3.682/103/2010, 4.208/103/2010, 4.362/103/2010, 3.615/103/2010, 7.555/103/2010, 7.687/110/2010 și 3.621/103/2010, Încheierea din 19 martie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 3.680/103/2010, și încheierile din 26 martie 2012, pronunțate în dosarele nr. 3.902/103/2010 și 4.224/103/2010, **Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010**, excepție ridicată, din oficiu, de instanța de judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia formulează, în esență, următoarele critici:

1. Ulterior constatării neconstituționalității unor prevederi ale Legii privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, pe calea controlului de constituționalitate *a priori*, prin Decizia nr. 873/2010, la data de 29 iunie 2010, în Camerele reunite ale Parlamentului au fost eliminate dispozițiile de lege constatate neconstituționale, proiectul legii amintite fiind adoptat cu majoritatea voturilor parlamentarilor. Or, reexaminarea proiectului de lege de către Camerele reunite ale Parlamentului nu era posibilă, întrucât Constituția enumeră cu strictețe cazurile excepționale în care o lege este adoptată astfel. Prin urmare, au fost încălcate dispozițiile art. 75 din Constituție.

2. Există o discrepanță majoră între cele arătate în expunerea de motive a Legii nr. 119/2010 și previziunile Guvernului cu privire la impactul bugetar al acestei legi, pe de o parte, și realitatea bugetară existentă la finalizarea procesului de recalculare a pensiilor, de cealaltă parte, realitate care indică o creștere a cheltuielilor sistemului de pensii publice, iar nu o scădere, așa cum se prevăzuse. Acest fapt este contrar dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, care impun existența unei concordanțe între motivele și/sau scopul actului normativ și efectele acestuia.

3. Prin efectele ce au fost obținute în urma recalculării pensiilor, s-a realizat o scădere a nivelului de trai. Astfel, a fost accentuat dezechilibrul preexistent în sistemul public de pensii publice între venituri și cheltuieli, cu consecințe implicite majore pe termen scurt, mediu și lung asupra nivelului de trai a cărui finanțare de bază se asigură în principal de la bugetul de stat.

4. Legea nr. 119/2010 contravine art. 20 din Constituție, deoarece încalcă art. G pct. 2 din partea a V-a a Cărții sociale europene revizuite și, în subsidiar, art. 12 pct. 2 din partea a II-a

a aceleiași cărți raportat la art. 65 pct. 1 și 2 din partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului Europei, întrucât, în majoritatea cazurilor, în urma recalculării pensiilor de serviciu, pensiile rezultate nu sunt cel puțin egale cu 40% din totalul câștigului anterior al beneficiarului pensiei.

5. Legea criticată aduce atingere modalității în care legea anterioară a constituit dreptul la pensie, cu consecințe drastice asupra cuantumului pensiei. Așa fiind, este încălcat principiul neretroactivității legii civile.

6. Decizia de pensionare reprezintă un titlu de creanță asupra statului, iar partea necontributivă a pensiei de serviciu constituie o compensație acordată pentru a contrabalansa interdicțiile și îngrădirile unor categorii socioprofesionale cu un statut special. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pensia reprezintă un „*bun*”, intrând astfel în sfera de protecție a art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Astfel, afectarea cuantumului pensiei prin recalculare dobândește semnificația unei încălcări a dreptului de proprietate privată.

7. Prevederile de lege criticate sunt contrare art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât nu prevăd aceleași condiții de recalculare a pensiilor de serviciu pentru toate categoriile de pensionari la care se referă Legea nr. 119/2010.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că exprimarea opiniei sale asupra excepției de neconstituționalitate ar echivala cu o antepunere, având în vedere că obiectul cauzei în care s-a ridicat această excepție îl constituie însăși recunoașterea și plata pensiei de serviciu și înlăturarea aplicabilității Legii nr. 119/2010.

Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă consideră că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că nu sunt încălcate dispozițiile art. 75 din Constituție, întrucât, prin trimiterea la Curtea Constituțională a proiectului de lege considerat adoptat prin respingerea unei moțiuni de cenzură, pentru analizarea în control *a priori* a constituționalității acestuia, nu se părăsește cadrul inițial al adoptării legii prin angajarea răspunderii Guvernului. Astfel, ulterior pronunțării Curții Constituționale asupra constituționalității, proiectul de lege va reveni în punctul de unde a plecat în cadrul procedurii de adoptare a legii, respectiv în fața Camerelor reunite ale Parlamentului, pentru a fi reexaminat în vederea punerii de acord cu decizia Curții Constituționale.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că textele de lege criticate creează un tratament juridic discriminatoriu, contrar dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Constituție, în ceea ce privește stabilirea condițiilor de recalculare a pensiei.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele de vedere solicitate asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Autorii excepției consideră că prevederile de lege criticate contravin următoarelor texte din Constituție: art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii civile, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 44 privind dreptul de proprietate, art. 47 alin. (1) referitor la nivelul de trai și art. 75 referitor la sesizarea Camerelor Parlamentului. De asemenea, invocă încălcarea dispozițiilor art. 20 din Constituție prin raportare la dispozițiile art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul de proprietate, în raport cu dispozițiile art. 12 pct. 2 din partea a II-a a Cărții sociale europene revizuite, referitoare la dreptul la securitate socială, ale art. G pct. 2 din partea a V-a a aceleiași cărți, referitoare la restricții, și ale art. 65 pct. 1 și 2 din partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului Europei privind cuantumul prestațiilor de asigurări sociale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că o parte din criticile formulate de autorii excepției au mai constituit obiect al controlului exercitat de instanța de contencios constituțional. Astfel, prin mai multe decizii, așa cum sunt Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, sau Decizia nr. 1.587 din 13 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 1 februarie 2012, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile Legii nr. 119/2010 nu contravin prevederilor art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și art. 44 din Constituție și nici prevederilor art. 1 din Primul Protocol la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În cauza de față, autorii excepției invocă însă și critici de neconstituționalitate extrinsecă sau intrinsecă a Legii nr. 119/2010 care nu au mai fost analizate de Curtea Constituțională anterior.

Astfel, autorii excepției arată că actul normativ criticat a fost adoptat cu încălcarea prevederilor art. 75 din Constituție, întrucât, ulterior constatării neconstituționalității unor dispoziții ale Legii pentru stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, procedura de reexaminare în Parlament a avut loc în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului, proiectul de lege nefiind trimis Camerei Parlamentului care, potrivit prevederilor constituționale amintite, trebuie să fie prima sesizată.

Cu privire la această critică, Curtea reține că Legea nr. 119/2010 a fost adoptată potrivit dispozițiilor art. 114 din Constituție, printr-o procedură care derogă de la procedura ordinară de adoptare a legilor. Astfel, ca urmare a asumării răspunderii de către Guvern, un proiect de lege este considerat adoptat numai în condițiile în care inițiativa Guvernului nu este sancționată prin adoptarea unei moțiuni de cenzură de către Parlament în condițiile art. 113 din Constituție. Neinițierea unei astfel de moțiuni ori respingerea ei are semnificația susținerii proiectului de lege de către majoritatea deputaților și senatorilor, fapt care conferă legitimitate actului normativ propus de Guvern. Or, Curtea apreciază că, pentru rațiunile avute în vedere, o astfel de susținere trebuie să se regăsească pe parcursul întregii

proceduri de legiferare, indiferent dacă proiectul de lege este sau nu supus controlului de constituționalitate *a priori*. De altfel, în acest sens sunt și dispozițiile art. 1 pct. 9 și 17 din Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992 privind Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 4 martie 1992, cu modificările și completările ulterioare, în care se arată că Senatul și Camera Deputaților se întrunesc în ședințe comune cu prilejul desfășurării „*procedurii privitoare la angajarea răspunderii Guvernului asupra unui program, a unei declarații de politică generală sau a unui proiect de lege*”, precum și pentru „*reexaminarea legii adoptate în ședința comună, [...] prin angajarea răspunderii Guvernului*”.

Așa fiind, Curtea apreciază ca fiind neîntemeiate criticile de neconstituționalitate raportate la dispozițiile art. 75 din Constituție.

De asemenea, autorii excepției arată că actul normativ criticat este contrar dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât există o discrepanță evidentă între cele arătate în expunerea de motive a legii cu privire la situația de criză care impune adoptarea actului normativ și efectele reale ale acestui act normativ. Față de această critică, Curtea reține că textul constituțional invocat instituie obligația respectării Constituției și a legilor. Or, în cauză nu se poate reține încălcarea acestui text, ci, mai degrabă, o previzionare inexactă a efectelor Legii nr. 119/2010, fapt care nu reprezintă un aspect de neconstituționalitate.

De asemenea, tot din perspectiva efectelor generate de actul normativ în discuție, autorii excepției consideră că este încălcat art. 47 alin. (1) din Constituție, referitor la dreptul la un nivel de trai decent.

Curtea constată că, în susținerea acestor critici, autorii excepției arată că dispozițiile Legii nr. 119/2010 au contribuit la adâncirea dezechilibrului dintre cheltuielile și veniturile sistemului public de pensii.

Or, Curtea apreciază că cele arătate de autorii excepției în motivarea excepției sunt insuficiente pentru a evalua în mod concret efectele pe care dispozițiile Legii nr. 119/2010 le-au avut asupra economiei. Astfel, împrejurarea că în anul 2011 deficitul sistemului public de pensii a fost superior celui din anii precedenți trebuie raportată la ansamblul măsurilor pe care statul le-a luat în această perioadă, precum și la contextul social și economic. Or, Curtea constată că Legea nr. 119/2010 nu a fost singurul act normativ adoptat în această perioadă în ceea ce privește materia dreptului la pensie, anul 2010 aducând după sine și adoptarea Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. În același timp, contextul crizei economice pe care România a străbătut-o în această perioadă a produs efecte negative având multiple manifestări. Evoluția socială, creșterea numărului de asigurați și diminuarea numărului de contribuabili pot fi tot atâtea răspunsuri la problema creșterii deficitului sistemului de pensii publice. De altfel, înșiși autorii excepției arată că această creștere este cauzată „probabil” de Legea nr. 119/2010, nefiind, prin urmare, o certitudine.

Așa fiind, Curtea apreciază că, în raport cu cele susținute de autorii excepției, nu poate fi reținută contrarietatea dintre dispozițiile Legii nr. 119/2010 și prevederile art. 47 alin. (1) din Constituție.

Autorii excepției de neconstituționalitate arată că dispozițiile Legii nr. 119/2010 contravin și prevederilor Cărții sociale europene revizuite și Codului european de securitate socială al Consiliului Europei, nefiind respectate cuantumul prestațiilor sociale arătate în aceste acte internaționale.

Curtea reține că în sistemul public de pensii, întemeiat pe principiul contributivității, quantumul pensiei este raportat nu doar la veniturile obținute imediat înainte de deschiderea dreptului la pensie, ci și la veniturile obținute pe întreaga perioadă de

contribuție. Prevederile internaționale invocate nu stabilesc nici ele că veniturile în funcție de care se apreciază quantumul la pensie sunt numai acelea aferente ultimilor ani de contribuție, astfel că apar ca lipsite de temei criticile de neconstituționalitate invocate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Niculina Athanasiu în Dosarul nr. 50.432/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, de Marcela Dârjan în Dosarul nr. 8.642/117/2010 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă, de Emilia Chiriac în Dosarul nr. 10.912/62/2010 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, de conflicte de muncă și asigurări sociale, de Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă, din oficiu, în dosarele nr. 3.229/103/2010, 3.523/103/2010, 3.566/103/2010, 3.568/103/2010, 3.674/103/2010, 3.682/103/2010, 4.208/103/2010, 4.362/103/2010, 3.615/103/2010, 7.555/103/2010 și 7.687/110/2010, 3.680/103/2010, 3.621/103/2010, 3.902/103/2010 și 4.224/103/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 5 iulie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL

ORDIN

**privind declararea din Lista monumentelor istorice a imobilului Casa ofițerilor,
azi Casa Armatei, din str. Costache Racoviță nr. 22, Tecuci, județul Galați**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 1.802/CM din 4 aprilie 2012, în conformitate cu dispozițiile art. 21 alin. (1) și alin. (2) lit. c) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 19 alin. (1), (2) și alin. (3) lit. c), ale art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și patrimoniului național emite prezentul ordin.

Art. 1. — Imobilul Casa ofițerilor, azi Casa Armatei, str. Costache Racoviță nr. 22, Tecuci, județul Galați, având regimul juridic de monument istoric, grupa „B”, cod în Lista monumentelor istorice, GL-II-m-B-03111, se declasează.

Art. 2. — Direcția patrimoniu cultural din cadrul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național comunică prezentul ordin

Direcției pentru Cultură și Patrimoniul Cultural Național a Județului Galați pentru ducere la îndeplinire.

Art. 3. — Direcția pentru Cultură și Patrimoniul Cultural Național a Județului Galați va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 5 zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și patrimoniului național,
Mircea Diaconu

București, 7 iunie 2012.
Nr. 2.285.

MINISTERUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL

ORDIN**privind clasarea în Lista monumentelor istorice, grupa valorică „B”, a imobilului „Casă de locuit” din str. Mihai Viteazul nr. 44, Târgu Mureș, județul Mureș**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 2.431/CM din 15 mai 2012, în conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Normele metodologice de clasare și inventariere a monumentelor istorice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.260/2008, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul prevederilor art. 13 alin. (1) pct. 2 lit. a) și art. 33 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, republicată, cu modificările ulterioare, precum și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și patrimoniului național emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Imobilul „Casă de locuit” din str. Mihai Viteazul nr. 44, Târgu Mureș, județul Mureș, se clasează ca monument istoric, grupa valorică „B”, cod în Lista monumentelor Istorice B-II-m-B-21049.

(2) Coordonatele punctelor de contur ale zonei de protecție a monumentului istoric sunt date în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția patrimoniului cultural din cadrul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național comunică prezentul ordin

Direcției pentru Cultură și Patrimoniul Național a Județului Mureș pentru ducere la îndeplinire.

Art. 3. — Direcția pentru Cultură și Patrimoniul Național a Județului Mureș va îndeplini procedurile de comunicare în termen de cel mult 30 de zile de la data publicării prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și patrimoniului național,
Mircea Diaconu

București, 14 iunie 2012.
Nr. 2.298.

ANEXĂ

ZONA DE PROTECȚIE**a imobilului monument istoric „Casă de locuit” din str. Mihai Viteazul nr. 44, Târgu Mureș, județul Mureș**

Coordonate puncte de contur

Nr. pct.	Coordonate stereo 70	
	X (m)	Y (m)
—		
1.	561360,90	467257
2.	561332,49	467321
3.	561323,41	467349
4.	561293,20	467344
5.	561284,92	467362
6.	561250,19	467359
7.	561243,54	467359
8.	561223,77	467406
9.	561202,86	467462
10.	561202,57	467475
11.	561192,58	467501
12.	561170,84	467493
13.	561166,90	467502
14.	561155,07	467497
15.	561140,36	467530
16.	561139,83	467538
17.	561135,87	467546
18.	561098,54	467531
19.	561053,49	467515
20.	561009,66	467502
21.	561001,87	467463
22.	560971,12	467463,33

Nr. pct.	Coordonate stereo 70	
	X (m)	Y (m)
—		
23.	560941,40	467455,95
24.	560945,71	467433,20
25.	560951,96	467435,03
26.	560958,26	467408,45
27.	560959,48	467403,49
28.	560965,43	467405,21
29.	560972,33	467381,91
30.	560961,52	467379,80
31.	560965,55	467367,58
32.	560975,31	467369,61
33.	560979,68	467352,11
34.	560980,92	467347,27
35.	560972,92	467342,35
36.	560997,50	467322,97
37.	560999,76	467318,00
38.	561020,79	467293,06
39.	561023,30	467284,06
40.	561032,48	467255,09
41.	561033,11	467241,72
42.	561039,40	467206,03
43.	561064,95	467202,62
44.	561258,95	467218,46

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE**privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare
a Societății Comerciale DECON INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L.**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acestora,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din data de 17 iulie 2012, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale DECON INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor decide:

Art. 1. — Societatea Comercială DECON INSURANCE BROKER DE ASIGURARE — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, șos. Colentina nr. 81, bl. 84/I, sc. 1, et. 3, ap. 8, sectorul 2, număr de ordine în registrul comerțului J40/4726/24.04.2012, cod unic de înregistrare 30113974/24.04.2012, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare, având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația ca în termen de 3 luni de la data comunicării prezentei decizii să transmită certificatul de calificare profesională pentru conducătorul executiv — doamna Avram Milica, sub sancțiunea retragerii aprobării.

Art. 3. — În cazul în care în termen de 3 luni de la data comunicării prezentei decizii, societatea comercială prevăzută la art. 1 nu va transmite certificatul de calificare profesională pentru conducătorul executiv, aceasta va fi sancționată, potrivit Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 5. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a raporta Direcției autorizări și avizări pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și, trimestrial, copia scanată a documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistențelor în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Constantin Buzoianu

București, 20 iulie 2012.
Nr. 432.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

